

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ИНСПЕКТОРАТ КЪМ ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

гр. София 1000, ул. „Георг Вашингтон“ № 17, тел./факс: 02 905 75 03

ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ	
Регистрационен индекс	Дата
BCC-5046	18-04-2017

Изх. № A-01-401
Дата: 13.04.2014г.

ДО
Г-Н ДИМИТЪР ТОНЧЕВ
ГЛАВЕН СЕКРЕТАР НА
ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

На Ваш изх. № BCC-5046/10.04.2017 г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ТОНЧЕВ,

Във връзка с Ваше писмо изх. № BCC-5046 от 10.04.2017 г. за предоставяне на подробна справка за всички проверки, свързани със Георги Йовчев Георгиев –съдия в Апелативен съд Варна, по повод постъпило предложение за избран член на ВСС от квотата на съдиите, Ви информираме за следното:

1. Дейността на съдия Георги Йовчев е проверявана по време на извършените комплексни планови проверки, приключили с:

- Акт за резултати от извършена комплексна планова проверка по граждански и търговски дела в ОС Варна, възложена със Заповед № 142/03.06.2009 г. на главния инспектор на ИВСС, изпратен за сведение на ВСС и публикуван на интернет страницата на ИВСС;

- Акт за резултати от извършена комплексна планова проверка по граждански и търговски дела в ОС Варна, възложена със Заповед № ПП-01-87/10.06.2014 г. на главния инспектор на ИВСС, изпратен на ВСС с писмо изх. № ПП-01-87/21.10.2014 г. и публикуван на интернет страница на ИВСС;

2. Срещу съдия Георги Йовчев не са постъпвали сигнали по раздел I „б“ от глава девета на ЗСВ.

3. Проверка по раздел I „а“ от глава девета на ЗСВ не е извършвана, тъй като към настоящия момент съдия Георги Йовчев не е подал декларация за имущество и интереси.

4. След справка в деловодната система на ИВСС се установи, че по отношение на съдия Йовчев са постъпили следните сигнали:

- По сигнал с вх.№Ж-01-1019/10г. е изготвено становище изх.№ Ж-01-1019/09.11.2010г. на инспектор Светлин Стефанов, с което е дадена препоръка на съдия Георги Йовчев и на съдия Марин Маринов. В ИВСС е постъпило становище от председателя на ОС Варна и възражение от съдия Маринов, по които е изготвен отговор на главния инспектор на ИВСС.

Приложение:

1. становище изх.№Ж-01-1019/09.11.2010г. по описа на ИВСС - копие;
2. становище изх.№ИП-1082/22.11.2010г. от председателя на ОС Варна – копие;
3. писмо изх.№Ж-01-1019/01.12.2010г. на главния инспектор на ИВСС – копие.

- По сигнал с вх.№Ж-13-666/09.07.2013г., с вх.№Ж-13-666/13 от 15.07.2013г. и с вх.№Ж-13-666/13 от 04.09.2013г. е изготвено становище изх.№Ж-13-666/12.09.2013г. на инспектор Весела Николова. С писмо изх.№Ж-13-666/12.09.2013г. ИВСС е изпратил на ВСС копие от посочените сигнали, в които са изложени твърдения за действия на съдии от ОС Варна, представляващи нарушения на правилата на професионална етика и обосноваващи изводи за възможен конфликт на интереси и копие от цитираното становище. В ИВСС не е постъпвала последваща информация от ВСС.

Приложение:

1. становище изх.№Ж-13-666/12.09.2013г. по описа на ИВСС – копие;
2. писмо изх.№Ж-13-666/12.09.2013г. по описа на ИВСС – копие.

Приложения: съгласно текста.

ГЛАВЕН ИНСПЕКТОР:

ТЕОДОРА ДИЧКОВА

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ИНСПЕКТОРАТ КЪМ ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

гр. София 1301, ул. „Георг Вашингтон“ № 17, тел.факс 989 48 66

Изх.№ Ж-01-1019

Дата: 09.11.2010г.

СВЕТЛИН СТЕФАНОВ–Инспектор при Инспекторат към Висш съдебен съвет, като се запознах със сигнал вх.№Ж- 01- 1019/10г. и материалите към него давам следното:

СТ А Н О В И Щ Е

В Инспектората към ВСС е постъпил сигнал от Иван Владимиров Кутевски и адвокат Любомил Любомилов Иванов от гр. София, заведен с Вх. рег. № Ж- 01- 1019 от 3. 09. 2010г. В сигнала се твърди, че на 28. 06. 2010г. се е състояло редовно Общо събрание на акционерите на „Петрол холдинг“ АД, което взело решение да премести седалището на дружеството от гр. Варна в гр. София, да промени устава на дружеството и да избере нов изпълнителен директор. Новоизбраният изпълнителен директор подал документи за вписване в Търговския регистър. Един от миноритарните акционери- Митко Събев оспорил решенията, взети на Общото събрание на акционерите на 28. 06. 2010г. пред различни съдилища, които постановили противоречиви съдебни актове. В сигнала се сочат доводи за нарушения при образуването на т.д. № /2010г. и т. д. № /2010г. на Окръжен съд- Варна. Адв. Иванов твърди, че дежурният съдия във Варненски окръжен съд отказал да му предостави копие от исковата молба по т.д. № /2010г. и препис от определение № /15.07.2010г. по т. д. № /2010г., както и други документи.

Очакваното съдействие от страна на Инспектората към ВСС е за извършване на проверка по случая.

Случаят беше предмет на предварително проучване, осъществено във Варненски окръжен съд и Апелативен съд- Варна. Беше извършена и служебна справка с електронния сайт на търговския регистър по партидата на „П“ АД, гр. Варна. Установи се следното:

1. На 14. 07. 2010г. М С акционер в ТД”П” с ЕИК подал в СГС молба с искане съдът да допусне обезпечение на бъдещ иск по чл. 74 от ТЗ, който Митко Събев ще предяви срещу

„П „АД за отмяна на решенията на Общото събрание на акционерите, проведено на 28. 06. 2010г. по реда на чл. 390 вр. чл. 397, ал.1, т.3 вр. чл. 19, ал.5 от ЗТР, вр. чл. 536, ал.1, т.1 от ГПК. Предложил на съда да наложи обезпечителна мярка „спиране на вписването по заявление обр.А5 с вх. № на обстоятелствата, настъпили, след провеждането на ОСА от 28. 06. 2010г. и по заявление обр. Г1 с вх. № за обявяване на промени в Устава на дружеството в Търговския регистър по партията на ТД” „АД.”

Въз основа на така направеното искане в СГС е образувано ч. гр. д. № 2010г.Делото е разпределено на Търговско отделение, осми състав, съдия- докладчик Ивайло Младенов.

С определение по ч. гр. д. № 7/2010г. по описа на СГС, ТО VI-8 състав, постановено в закрито заседание на 15. 07. 2010г., съдия Ивайло Младенов оставил без уважение така предявената молба.В мотивите си посочил, че постановяването на СПИРАНЕ на вписването в Търговския регистър по партията на търговското дружество, като обезпечителна мярка по повод на бъдещ или вече предявен иск по чл. 74 от ТЗ или чл. 29 от ЗТР е недопустимо, защото чрез тази мярка се препятства дейността на дружеството „П

”АД относно формирането на неговите органи, капитал и представителство, които са обстоятелства подлежащи на незабавно вписване и обявяване в Търговския регистър. Сочените обстоятелства формират правосубектността на даденото търговско дружество и поради това обезпечителната мярка „СПИРАНЕ на вписването в Търговския регистър” е неподходяща и надхвърля обезпечителната нужда.

2. На 15. 07. 2010г. Митко Събев подал нова молба в ОС- Варна, с която поискал на основание чл. 390 и сл. от ГПК, съдът да допусне обезпечение на бъдещи претенции с посочено правно основание чл. 74 от ЗЗД чрез спиране на заявени за вписване в Търговския регистър решения на Общото събрание на акционерите на „П Х ”АД, взети на 28. 06. 2010г. Същият ден било образувано ч. т. д. №1164/2010г. по описа на ВОС. В ОС- Варна разпределението на делата и преписките при спазване на принципа на случайния подбор се извършва от заместник председателя на съда и председател на търговското отделение- съдия Марин Маринов. Видно от протокол за избор на докладчик делото е разпределено на него. Същият ден той постановил определение № 15. 07. 2010г., с което оставил без уважение искането за обезпечение на бъдещ иск с правно основание чл. 74 от ТЗ.

В мотивите си съдът посочил, че в молбата на ищеца бъдещите искове не са ясно и точно формулирани.Преценката на съда за вероятната основателност на бъдещия иск по чл. 74 от ТЗ изисква в молбата за обезпечение всяко едно от атакуваните решения да бъде изрично посочено. В обезпечителното производство липсва възможност съдът да сочи нередовности на молбата и да дава срок за тяхното отстраняване. Наред с това в мотивите на определение № 15. 07. 2010г. съдия Маринов посочил, че дори да бяха надлежно индивидуализирани исковете по чл. 74 от

качеството си на съдия- докладчик оставил молбата без уважение, защото молителят не е страна по делото.

Видно от определение № 1/29. 09. 2010г. по ч.т.д.№ 1/2010г. по описа на Апелативен съд- Варна, образувано въз основа на молба за определяне на срок при бавност, заместник- председателят на ВОС и председател на търговско отделение съдия Марин Маринов е бил в отпуск от 03. 08. до 03 септември 2010г. Съгласно заповед на председателя на ОС- Варна на 31. 08. 2010г. функциите на заместник- председателя М. Маринов по разпределяне на доклада са се осъществявали от съдия Георги Йовчев. Поради това служители от служба „Деловодство“ са докладвали на него молбите, постъпили по ч. т. д. № 1/2010г. и той се е произнесъл по тях.

ИЗВОДИ относно ч. гр. д. №8207/2010г. на СГС и ч. т. д. №1164/2010г. на ВОС:

Съгласно чл. 86, ал. 4 от ПАРОВАС лицата, които не са страни по делото имат правото на достъп до информация по делата при наличие на законен интерес, заявен с мотивирана писмена молба, а според чл. 87, ал.3 по писмена молба служба „съдебно деловодство“ издава преписи и извлечения от приложените към делата книжа в деня на постъпване на молбата или най-късно на следващия ден след разрешение на съдията- докладчик. Според т.5 от ТР№1 от 6. 12. 2002г. на ВКС по тълк. д. №1/2002г., ОСГК, докладчик съдията Дария Проданова в иска по чл. 74 от ТЗ встъпващият съдружник има процесуалното качество на съищец- необходим другар. В молбата си от 31. 08. 2010г. Д. Е. и А. М. а в молбата си от 16. 09. 2010г. само Д. Е. са посочили своя законен интерес по смисъла на чл. 86, ал.4 от ПАРОВАС като ясно са заявили, че са акционери в „П. АД“ и са поискали в това им качество да им бъдат издадени преписи от всички материали, съдържащи се в делото, в това число и постановеното определение № 1/15. 07. 2010г.

При постановяване на разпореждане № 1/1. 09. 2010г. съдия Георги Йовчев и при постановяване на разпореждане №6135/17. 09. 2010г. съдия Марин Маринов не приложили прецизно чл. 86 и чл. 87 от ПАРОВАС и по този начин са лишили акционерите в „П. АД“ от право на достъп до информация по ч. т. д. № 1/2010г. по описа на ВОС, въпреки наличието на законен интерес.

Според чл. 31 от Закона за адвокатурата адвокатът има свободен достъп и може да прави справки по дела, да получава копия от книжа и сведения с предимство в съда, само въз основа на качеството си на адвокат, което удостоверява чрез представяне на адвокатска карта. Съгласно чл. 64, ал.1 от Закона за съдебната власт актовете на съдилищата се публикуват незабавно след постановяването им на интернет страницата на съответния съд, защото съдебните актове по принцип са публични. След като всеки гражданин може да прочете съдебния акт в интернет, на още по- голямо основание право на достъп до тях имат адвокатите и лицата, които имат законен интерес. С оглед

на тези аргументи не намира опора в закона отказът на съдиите Маринов Йовчев да предоставят на адвокатите И , С в и Т , копия от определение № /15. 07. 2010г. по гр. д. № /10г. на ВОС.

Нарушение по движението на ч. гр. д. № /10г. по описа на СГС не се твърдят и при настоящото предварително проучване нарушения не се констатираха. И двете дела са образувани по молби с правно основание чл. 390 и сл. ГПК, а решенията на ВОС и СГС са идентични по съдържание.

3. На 16. 07. 2010г. М С , в качеството си на акционер в „П ” АД подал молба за спиране на регистърното производство в търговския регистър при Агенция по вписванията, относно обявяването на всички обстоятелства, заявени по партидата на „П ” АД, по заявления с вх. № 157 и с вх. №), отнасящи се до проведено на 28. 06. 2010г. Общо събрание на акционерите на дружеството. Молбата била заведена в ОС- Варна с Вх. № . В молбата Събев посочил, че е завел иск по чл. 74 от ТЗ за прогласяване на нищожност и отмяна на решенията на процесното ОСА от 28. 06. 2010г. Така подадената молба за спиране на вписването е с правно основание чл. 19, ал.5 от ЗТР във вр. с чл. 536, ал.1 от ГПК. Същият ден М С подал в ОС- Варна искова молба с правно основание чл. 74 от ТЗ, която била заведена с вх. №

По молба с Вх. 5 за спиране на вписването било образувано ч. гр. д. № /2010г., а по молба с Вх. било образувано т. д. № 2010г. При проверката в ОС- Варна съдия Маринов заяви, че молбите са му донесени заедно с един доклад. Видно от протокол за избор на докладчик делото е разпределено на съдия Марин Маринов. С определение № /16. 07. 2010г. съдия- докладчикът Марин Маринов постановил спиране на производството пред търговския регистър при Агенция по вписванията по заявления относно обявяването на всички обстоятелства, заявени по партидата на „П х ” АД, касаещи проведено на 28. 06. 2010г. общо събрание на акционерите на дружеството до приключване с влязъл в сила съдебен акт на производството по търговско дело № /10г. по описа на ВОС. В мотивите си посочил, че е извършил „служебна справка по електронна папка с търг. дело № /10г. на ВОС”... и констатирал, че „...същото е висящо, като е образувано по искова молба, депозирана в деловодството на ВОС с Вх. № /16. 07. 2010г. с правно основание чл. 74 от ТЗ”..., подадена от М С срещу „П АД „...за отмяна на всички взети решения на проведено на 28. 06. 2010г. ОСА на дружеството.” Според съда при наличието на висящо дело с предмет валидността на решенията на ОСА на дружеството от 28. 06. 2010г. условията на чл. 536, ал.1, т.1 от ГПК са налице и съгласно чл. 19, ал.5 от ТР регистърното производство следва да бъде спряно.

Съдия Маринов разпоредил препис от определението за спиране да се изпрати незабавно на Агенцията по вписванията.

В определението е посочено, че същото не подлежи на обжалване.

С писмо Изх. № 16. 07. 2010г. определението е изпратено за вписване в Търговския регистър при Агенцията по вписване.

На 22. 07. 2010г. „П“ АД чрез избраният изпълнителен директор Иг. К. подадо въззивна частна жалба Вх. №27413 срещу определение № /16.07.2010г. по ч. т. д. № /2010г. на ВОС, с което е спряно вписването на заявените обстоятелства. С разпореждане № /22. 07. 2010г. ВОС върнал частната жалба като недопустима, поради ненадлежна процесуална легитимация и необжалваемост на съдебния акт. Разпоредил препис от разпореждането да се изпрати на посочения в частната жалба адрес, както и на официалния адрес на управление на дружеството. Разпоредил преписи от върнатата частна жалба да се изпратят на насрещната страна, която в едноседмичен срок от получаване на съобщението може да даде отговор, като след изтичане на срока за отговор делото да се изпрати на ВАпС. Посочил, че определението по чл. 536, ал.1 от ГПК не подлежи на обжалване.

Преписите били изпратени на 29. 07. 2010г.

На 23. 07. 2010г. „“ АД, представлявано от легитимиращият се като изпълнителен директор Иг. К. чрез упълномощения от него адв. Л. Й подадо въззивна частна жалба Вх. №27716 срещу разпореждането за връщане на подадената от него въззивна жалба Вх. № /22. 07. 2010г. Преписи от нея били изпратени още същия ден. На 28. 07. 2010г. чрез ВОС до ВАпС била подадена молба от П

“ АД, представлявано от вписания изпълнителен директор О. Т., в която се заявява, че Иг. К. и няма представителни правомощия по отношение на дружеството и дори не е член на Съвета на директорите. В качеството си на изп. директор О. Т. заявил, че не поддържа нито частната жалба срещу разпореждане № /22.07.2010г., с което е върната частната жалба срещу определението за спиране, нито върнатата частна жалба Вх. № /22. 07. 2010г. против определение № 16. 07. 2010г. за спиране на вписването и не потвърждава извършените от Иг. К. действия без представителна власт, изразяващи се в подаването на двете частни жалби. Наред с това заявил, че оттегля подадената от името на дружеството частна жалба и моли незабавно да се прекрати производството по нея. Помолил също и да бъде оставено в сила разпореждането за нейното връщане.

С разпореждане от 29. 07. 2010г. съдия Маринов разпоредил молбата да се изпрати на Апелативен съд- Варна по компетентност.

На 29. 07. 2010г. постъпил отговор на частната жалба от М. С.

Междувременно, на 26. 07. 2010г. и на 27. 07. 2010г. от Апелативен съд –Варна в ОС- Варна са постъпили две писма, с които се препращат за окомплектоване с делото и изпълнение на процедурата по чл. 275 и чл. 276 от ГПК съответно депозиран директно във ВАпС частна жалба Вх. № /22. 07. 2010г. по описа на ВАпС срещу определението за спиране, постановено от ВОС и молба Вх. № 23. 07. 2010г. на ВАпС за незабавно изискване на делото и произнасяне по депозираната частна жалба. И двата документа са депозираны от адв. Д. Т. от САК.

Същият ден съдията- докладчик постановил разпореждане №4936 според което съобразно указанията на ВАпС делото да се изпрати след изтичане на срока за отговор по чл. 276, ал.1 от ГПК.

На 29.07. 2010г. ВАпС изпратил до ОС- Варна молба за бавност с Вх.

28. 07. 2010г. по описа на ВАпС, подадена от „П [] АД чрез адв. Д. Т []. Същият ден жалба за бавност постъпила и в ОС- Варна. С оглед възможността по чл. 256, ал.1 от ГПК с разпореждане № [] съдия Маринов разпоредил администрирането на частна жалба с Вх. № [] /22. 07. 2010г. срещу определението за спиране от 16. 07. 2010г. и изпращането и на ВАпС. Наред с това съдията- докладчик изготвил становище по молбата за бавност и я изпратил по компетентност на ВАпС ведно с делото.

Апелативен съд- Варна образувал две дела по жалбите, подадени от „П [] АД, представлявано от И [] К [] - в. ч. т. д. № [] /10г. и в. ч. т. д. № [] /10г. С определение от 10. 08. 2010г. ВАпС преценил, че са налице предпоставките на чл. 213 от ГПК за съединяване на двете дела в общо производство, прекратил производството по ч. т. д. № [] /10г. и го присъединил към в. ч. т. д. № [] /0г. за постановяване на общ съдебен акт.

Апелативен съд- Варна образувал в. ч. т. д. № [] /10г. на 6. 08. 2010г. Съдия- докладчик станала П [] Х []. С определение № [] /10. 08. 2010г. Апелативен съд- Варна отменил разпореждането, с което ВОС върнал въззивната частна жалба на И [] К [] и оставил без разглеждане като процесуално недопустима частната жалба на „П [] АД, подадена чрез изпълнителния директор И [] К [] против определение № [] /16. 07. 2010г. по ч. т. д. № [] /2010г. на ВОС. В мотивите си посочил, че първоинстанционният съд има право да връща въззивна, включително частна жалба само в изрично посочените хипотези на чл. 262, ал.2 от ГПК. Разпореждането на първоинстанционния съд не е мотивирано с просрочие на жалбата или неотстраняване в срок на нейните нередовности, поради което приел, че предпоставките за нейното връщане не са налице. Наред с това посочил, че обжалването на определението по чл. 536 от ГПК следва да се подчини на правилата на охранителното производство. Решаващият състав приел, че по отношение обжалваемостта на съдебните актове в охранителното производство нормата на чл. 274, ал.1 от ГПК вр. чл. 540 от ГПК не намира непосредствено, а съответно приложение. Следователно според ВАпС частната жалба е подадена срещу определение, което не подлежи на инстанционен контрол.

На 27. 08. 2010г. „П [] АД чрез И [] Ку [] подал касационна частна жалба срещу определение на ВАпС за прекратяване на производството по в. ч. т. д. № [] /2910г. По тази жалба е образувано касационно ч. т. д. № [] /10г. по описа на II търговско отделение на ВКС. Видно от протокола за случайно разпределение съдия – докладчик е Бонка Йонкова.

ИЗВОДИ относно движението на ч. гр. д. №1175/2010г. по описа на ВОС:

Доводите на молителите, за неоснователност на спирането поради липса на висящ гражданскоправен спор между страните с оглед по-късното завеждане на исковата молба по чл. 74 от ТЗ са неоснователни. Преценката относно наличието на висящ гражданскоправен спор се прави от съдията-докладчик при постановяване на определението, а не при образуване на делото. Няма спор, че към този момент т. д. № 1175/2010г. е било образувано.

Несвоевременното изпращане на частната жалба е нарушение по движението на делото, което е преодоляно по реда на процесуалния закон.

4. На 16. 07. 2010г. М . С. в качеството си на акционер в „П

”АД подал искова молба с посочено в нея правно основание чл. 74 от ТЗ. Внимателният прочит на исковата молба показва, че с нея той поискал съдът да прогласи нищожността на решенията, които Общото събрание на акционерите на „П. ”АД взело на 28. 06. 2010г. Ведно с установителния иск по чл. 124 от ГПК за нищожност на споменатите решения, с исковата молба бил предявен и евентуален конститутивен иск по чл. 74 от ТЗ- в случай, че според съда оспорените решения на ОСА не са нищожни, съдът да ги отмени като незаконосъобразни и взети в нарушение на Търговския закон и Устава на дружеството. Към исковата молба приложил редица документи сред които копие от Търговския регистър на протокол от заседание на Съвета на директорите на „П. ”АД, състояло се на 10 .6. 2010г., на което е взето решения за свикване на общо събрание на акционерите, което ще се проведе на 28. 06. 2010г. от 14ч. в гр. София, бул. ”. Видно от този протокол ищецът М . С. е участвал в това заседание в качеството си на председател на Съвета на директорите, подкрепил взетите решения и подписал протокола. В исковата си молба ищецът не отрича, че е участвал в посоченото заседание на Съвета на директорите и е подкрепил взетите решения. Въз основа на така подадената искова молба на 16. 07. 2010г. в ОС- Варна е образувано т. д. № 1175/2010г.

Към исковата си молба ищецът приложил и квитанция за платена държавна такса в размер на 80 лв.

Видно от протокол за избор на докладчик, заместник- председателят на ВОС и председател на търговското отделение- съдия Марин Маринов разпределил исковата молба при спазване на принципа на случайния подбор и за съдия- докладчик по делото бил определен той.

На 22. 07. 2010г. ищецът подал нова молба, с която уведомил съда, че не възнамерява да оттегля исковата си молба и ще извършва всички процесуални действия по делото лично и чрез явяване в съдебно заседание.

На 26. 07. 2010г. съдия- докладчикът Марин Маринов постановил определение №2230, с което констатирал, че в така подадената искова молба липсва уточнение относно броя и смисъла на оспорените решения на ОСА. Указал на ищеца в едноседмичен срок:

1. да уточни броя и смисъла на всяко от оспорваните решения на общо събрание на акционерите на дружеството от 28. 06. 2010г.
2. да уточни дали се поддържат искове за прогласяване на нищожността на взетите решения(и колко на брой), като се съобразят исканията на ищеца с правомощията на съда по чл. 74 от ТЗ и правният интерес от тези искания.

С молба от 29. 07. 2010г. ищецът С. изпълнил дадените указания.

С определение №2317 от 30. 07. 2010г. съдия Маринов отново оставил производството по делото без движение и указал на ищеца да представи доказателства за доплатена държавна такса в размер на 1360 лева съгласно чл. 72, ал.1 от ГПК.

С молба от 3. 08. 2010г. ищецът представил доказателства, че е изпълнил определението на съда.

На 27. 08. 2010г. един от молителите по настоящия сигнал- адв. Л. подал молба Вх. №32136, с която поискал да му бъде издаден незаверен препис от исквата молба по т. д. № /2010г. на ВОС и посочил съдебен адрес за изпращане на призовките и съобщенията. Същият ден с молба Вх. №32170 адв. И. з уточнил, че новоизбрания изпълнителен директор на „П. хс. ”АД е И. К. Той го е упълномощил да представлява дружеството пред съда, но досега както той, така и упълномощителят му не са виждали исквата молба.

С разпореждане № от същия ден съдия Маринов оставил молбата и уточнението към нея без уважение, защото пълномощното на адв. И. изхожда от лице, което не е вписано в търговския регистър като представляващ. Уточнил, че препис от исквата молба ще бъде предоставен при евентуален ход на делото по преценка на докладчика.

На 31. 08. 2010г. адв. Л. и И. з подал молба Вх. № да му бъде издаден препис от исквата молба и писмените доказателства към нея и молба Вх. № с която поискал да му бъде издадено съдебно удостоверение, че съдия- докладчик по делото е съдия Марин Маринов. В тази молба изрично посочил, че същото му е необходимо по частна жалба срещу определение на ВАС по ч. т. д. №. '2010г. пред ВКС.

В закрито заседание на 1. 09. 2010г. по тези молби съдия- докладчикът Г. Йовчев се произнесъл с разпореждане №: и разпореждане №: със съдържание "Без уважение. Молителят не е страна или пълномощник на страна в производството".

На 31. 08. 2010г. избраният изпълнителен директор на „П. хс. ”АД И. К. подал молба с Вх. №: с която на осн. чл. 218 от ГПК поискал да бъде конституиран като трета страна- помагач на ответника в производството, образувано по установителен иск за прогласяване нищожност на решенията на Общото събрание на акционерите и евентуално предявен иск за по чл. 74 от ТЗ. Отново поискал да бъде снабден с преписи от материалите по делото.

С определение №. ?1. 09. 2010г. съдия Маринов оставил молбата без уважение. В мотивите си посочил, че „след като акционерите нямат

правен интерес да подпомагат ответника в иска по чл. 74 от ТЗ, то на по-силно основание следва да се приеме, че такъв интерес не съществува и за новоизбран, но неписан член на управителния му орган."

На 31. 08. 2010г. Д. Е. , гражданин на Република Литва и А. М. , гражданин на Руската Федерация, представлявани по пълномощие от адв. А. С. , в качеството си на акционери в "Г. " АД, притежаващи 52, 5% от акциите на дружеството, подали молба, в която посочили, че с оглед възможността да встъпят като страна по т. д. № 2010г. на основание чл. 73, ал. 3 от ТЗ искат делото да им бъде предоставено за преглед и да получат преписи от всички материали по него, в това число и искова молба, определение № 26. 07. 2010г., молба-допълнение към исковата молба от 29. 07. 2010г. и др.

Същият ден двамата акционери подали и молба Вх. №32533 с която поискали на осн. чл. 74, ал.3 от ТЗ да встъпят в образуваното исково производство като страна-съищец. Със същата молба отново поискали преписи от материалите по делото. Към молбата приложили временни удостоверения, пълномощно за адвокат и квитанция за внесена държавна такса за преписи. В молбата двамата акционери не са изразили становище спрямо решенията на ОСА на "Г. " АД от 28.06. 2010г.

В закрито заседание на 1. 09. 2010г. докладчикът Г. Йовчев се произнесъл с разпореждане №5780 според което молби с Вх. №32533 от 31. 08. 2009г. и Вх. №32458/31. 08 2010г. да се докладват на титуляра.

С разпореждане №6171 от 7. 09. 2010г. съдия Маринов се произнесъл по молба, с която Д. Е. и А. М. искат преписи от делото и им дал възможност да получат незаверени копия от исканите документи. По делото липсват данни, че молителите са уведомени за това разпореждане.

С определение № 17. 09. 2010г. съдия Маринов оставил без движение молба с Вх. №32 533, с която Д. Е. и А. М. поискали да встъпят в т. д. № 2010г. като съищци. Указал на молителите в едноседмичен срок от узнаването с писмена молба с преписи за страните в процеса:

1. да уточнят правният си интерес от встъпване в производството, както и да прецизират претендираното процесуално качество, съобразно разпоредбите на ГПК, на осн. чл. 74, ал.3 от ТЗ;

2. да уточнят поддържат ли всяка една от предявените от ищеца 18 главни и 18 евентуални претенции, както и подкрепят ли изложените в исковата молба фактически твърдения и правни квалификации.

На 16. 09. 2010г. адв. Д. Т. , в качеството си на пълномощник на избрания изпълнителен директор И. К. действащ лично и като изпълнителен директор на "Г. " АД, подал молба, с която поискал да му бъдат издадени заверени преписи от всички документи по делото. С разпореждане № 17. 09. 2010г. съдия Маринов оставил молбата без уважение, защото упълномощителят не е вписан като представляващ дружеството в търговския регистър.

На 27. 09. 2010г. адв. Д. Т. [] изпълномощен да представлява „П. х. []“ АД от избрания изпълнителен директор И. К. [] подал молба, с която поискал АС- Варна да определи срок, в който ОС- Варна да се произнесе по допустимостта на исквете, предявени от М. [] С срещу „П. х. []“ АД, предмет на т. д. № [] 10г. Същият ден молбата на адв. Т. [] ведно със становище на съдията- докладчик по чл. 255, ал.2, изр. 2 от ГПК била изпратена на ВАпС по компетентност.

С определение № [] 29.09.2010г. по ч. т. д. № [] / 2010г. по описа на ВАпС съдия Златка Златилова отхвърлила молбата на адв. Т. [] като неоснователна. В мотивите посочила, че по делото са предявени „обективно съединени иски за прогласяване на нищожност на решения на ОСА, евентуално за отмяната им като незаконосъобразни. Установителния иск за валидност на решение на ОС не е ограничен със срок. Що се отнася до евентуалния иск, той е конститутивен и законът в чл. 74, ал.2 от ТЗ въвежда срок за предявяването му, който е преклузивен...“ Съдия Златилова посочила още, че докладчикът по делото е бил в редовен отпуск от 3. 08. до 3. 09. 2010г. и тъй като по характера си производството не е бързо, то не е разпределено на друг съдия за доклад. Тези обстоятелства й давали основание да направи извода, че по делото няма необосновано забавяне.

На 1. 10. 2010г. ВАпС изпратил на ВОС препис от така постановеното определение за сведение.

На 4. 10. 2010г. постъпила молба от [] [], в качеството му на изпълнителен директор на [] [], вписан в Търговския регистър при Агенцията по вписванията. В молбата се твърди, че [] К. [] не е валидно избран и не е вписан като изпълнителен директор. В качеството си на изпълнителен директор, представляващ „П. х. []“ АД [] заявява, че не поддържа молбата за определяне на срок по чл. 255 от ГПК и не потвърждава действията на И. К. []. Сочи, че молбата не обвързва ръководеното от него дружество и не следва да се счита подадена от името на „П. х. []“ АД. Заявява, че в случай, че съдът приеме подадената от И. К. [] молба за определяне на срок при бавност за допустима, той в качеството си на легитимен директор я оттегля и моли незабавно да се прекрати производството по нея.

На 5. 10. 2010г. Д. Е. [] гражданин на Република [] и А. [] М. [] гражданин на [] [], представлявани по пълномощие от адв. Д. Т. [] в качеството си на акционери в „П. х. []“ АД, притежаващи 52, 5% от акциите на дружеството и на членове на съвета на директорите, подали молба, с която уточнили молбата си за встъпване. Посочили, че в качеството си на акционери няма нужда да доказват правния си интерес от встъпване в процеса на основание чл. 74, ал.3 от ТЗ, защото правото им да встъпят в процеса се обуславя от качеството им на акционери в дружеството- ответник. Изтъкват, че досегашният изпълнителен директор, когото съдът е приел като легитимиран да представлява акционерното дружество, е засегнат от промените с оспореното решение на ОСА, защото с тях е избран нов изпълнителен директор. При това

положение неговите лични интереси съвпадат с интересите на миноритарния акционер- ищец в настоящото производство и в противоречие с интересите на мажоритарните акционери, взели оспореното решение. Заявяват, че след като бъдат конституирани като страна в процеса и се запознаят с приложените към делото молби и доказателства ще изразят становище дали поддържат или не, изцяло или частично заведените искове, а също така дали ги оспорват. С оглед обстоятелството, че съдът отказва преписи или копия на документи с мотива, че не са страни в процеса те уточнили, че желаят да встъпят като страна в т. д. № /10г. по описа на ВОС с оглед защита на законните им права и интереси алтернативно на страната на дружеството- ответник или като съищец.

На 29. 10. 2010г. избраният изпълнителен директор И К. подал частна жалба срещу определението, с което съдът е оставил без уважение искането му за встъпване в процеса като трето лице- помагач на ответника.

На 18. 10. 2010г. постъпила молба от А М. който в качеството си на акционер и член на Съвета на директорите поискал да встъпи като страна по делото.

Въпреки, че не е започнала процедура по размяна на книжа, на 18. 10. 2010г. в ОС- Варна постъпил отговор на искова молба от „П

„АД, подписан от вписания изпълнителен директор О Т.

С определение № 3207 от 21. 10. 2010г. съдия Маринов приел, че са налице условията на чл. 29, ал.4 от ГПК за назначаване на особен процесуален представител на ответника „П „АД, защото има противоречиви интереси между дружеството, в качеството му на представляван и вписания изпълнителен директор О Т в качеството му на представител. Постановил разноските в размер на 2 880 лева да се поемат първоначално от дружеството. В тази връзка разпоредил да се уведоми САК- гр. Варна за определяне на адвокат, който да бъде определен за особен процесуален представител на дружеството. Наред с това разпоредил „П

„АД да внесе първоначално определената сума за разноски.

При разговор по телефона със служителка в служба „Съдебно деловодство „ на ВОС, осъществена на 1. 11. 2010г. се установи, че САК- гр. Варна е посочил адв. Ю Г. който да бъде назначен за особен процесуален представител на „П „АД. Ответното дружество не е превело сумата, определена от съда за разноски.

ИЗВОДИ относно движението на т. д. № /10г. на ВОС:

Според чл. 54, ал. 1 т. 2 от ЗСВ Инспекторатът към ВСС проверява организацията по образуването и движението на съдебните дела, както и приключването им в установените срокове. Следователно възражението на молителите, че делото е трябвало да бъде прекратено е от компетентността на ИВСС. Видно от исковата молба по т. д. № /2010г. на ВОС основният иск е този за прогласяване нищожни решенията на ОСА от 28. 06. 2010г. Според

ал.2, изр. 2 на чл. 75 от ТЗ всеки съдружник или акционер може винаги да се позове на нищожността и да поиска от съда да я прогласи без ограничение във времето. Следователно доводите на молителите, че съдът е трябвало да прекрати делото поради пропускане на срока по основния иск не намират своята опора в закона.

В исковата молба ищецът твърди, че е налице липса на решение. Тази хипотеза не е включена в обхвата на чл. 75, ал.2 от ТЗ. Според т.1 от ТР№1 от 6. 12. 2002г. на ВКС по тълк. д. №1/2002г., ОСГК, докладчик съдията Дария Проданова липсващото(невзето) решение може да бъде предмет на установителен иск по чл. 97, ал.1 или ГПК(отм), ако решението не подлежи на вписване, или с иск по чл. 431, ал.2 от ГПК(отм), вр. чл. 97, ал.1 или 3 от ГПК(отм), ако то е вписано в търговския регистър. В това тълкувателно решение, което е от категорията на задължителната съдебна практика, не е обсъждан въпроса относно иска за прогласяване на нищожност на решения, които подлежат на вписване, но не са в вписани търговския регистър(в случая поради спиране на вписването от ОС-Варна) и дали неговото предявяване може да бъде с цел заобикаляне на закона, в частност –преклузивния срок за предявяване на иска по чл. 74 от ТЗ.

Преценката на съда дали на общото събрание не е било провеждано гласуване по дадените въпроси и въпреки това, в протокола от същото е вписано, че са били взети решения или става дума за решения, взети от ОСА, проведено при нарушаване на установения в закона и Устава на дружеството ред, или става дума за валидни решения, гласувани от участващите в ОСА, е въпрос по същество и по него съдът би трябвало да се произнесе с решението по делото. Следователно доводите на молителите, че е трябвало делото да бъде прекратено следва да бъдат отклонени.

При постановяване на разпореждане № 1. 09. 2010г. съдия Георги Йовчев не е приложил прецизно чл. 86 и чл. 87 от ПАРОВАС и по този начин е лишил адв. Л. И от право да представя необходимите доказателства към касационната жалба срещу определение по ч. т. д. № 1/2010г. на ВАС, въпреки наличието на законен интерес.

Според чл. 31 от Закона за адвокатурата адвокатът има свободен достъп и може да прави справки по дела, да получава копия от книжа и сведения с предимство в съда, само въз основа на качеството си на адвокат, което удостоверява чрез представяне на адвокатска карта. Съгласно чл. 64, ал.1 от Закона за съдебната власт актовете на съдилищата се публикуват незабавно след постановяването им на интернет страницата на съответния съд, защото съдебните актове по принцип са публични. След като всеки гражданин може да прочете съдебния акт в интернет, на още по- голямо основание право на достъп до тях имат адвокатите и лицата, които имат законен интерес. Съдът следва да създаде такава организация, която от една страна да позволи страните и адвокатите да упражняват своите права, а от друга страна да гарантира целостта на делото и съхраняване на приложените към него книжа. С оглед на тези аргументи не намира опора в закона отказът на съдиите

Маринов Йовчев да предоставят на адвокат Иванов копия от съдебните актове, постановени по гр. д. № /10г. на ВОС.

Констатира се противоречива практика на съдия Марин Маринов по отношение преценката относно допустимостта на иск по чл. 74 от ТЗ с оглед сроковете за неговото предявяване:

1.С определение № от 15. 07. 2010г. по ч. т. д. № /10г. по описа на ВОС приема, че искът по чл. 74 от ТЗ за отмяна на решение на ОСА на „Пе от 28. 06. 2010г., предявен от М С е недопустим поради просрочие и сочи, че срокът е изтекъл на 12. 07. 2010г.

2.С поредица от действия, обективирани в определение № '26.07.2010г., определение от '30.07.2010г. и разпореждане от 7. 09. 2010г., постановени по т. д. № '10г. той приема, че предявеният при условие на евентуалност иск по чл. 74 от ТЗ е допустим и следователно предявен в 14- дневния срок. Преценката относно допустимостта на иска, с оглед спазване на преклузивните срокове за неговото предявяване е от категорията въпроси, които съдът може да преценява при образуване на делото. Тук не става дума за преценката по чл.374 от ТЗ когато след размяната на книжата и въз основа на представените доказателства съдът също обсъжда допустимостта на предявените искове.

Внимателният прочит на двете искиви молби и доказателствата към тях показват, че при два напълно идентични случая, в рамките на няколко дни съдията- докладчик е достигнал до противоположни по своето съдържание изводи.

Бързината е съществено условие за ефикасността на съдебната система. Според чл. 13 от ГПК съдът разглежда и решава делата в разумен срок. Според чл. 6 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, която е в сила за България всяко лице има право на справедливо и публично гледане на неговото дело в разумен срок от независим и безпристрастен съд. Следователно производството трябва да започне и завърши в разумен срок. Разумният срок на делото следва да бъде преценяван с оглед законоустановената процедура, сложността на случая и действията на страните и на съда.

Случаят не е сложен. Законоустановената процедура за неговото разглеждане е регламентирана в ГПК и от образуването на делото до настоящия момент не е променяна.

Висока активност по делото са проявявали избраният изпълнителен директор И К и акционерите Е и М . Постоянен предмет на техните искания е желанието да се снабдят с копие от исковата молба и доказателствата към нея и с постановените съдебни актове. В периода от 27. 08. до 31. 08. 2010г. те са подали общо 4 молби за предоставяне на копия от различни документи по делото. Причина за многобройността на тези искания е отказът на съда, а в случая с молба на Д Е и А М от 31. 08. 2010г. несвоевременно даденото съгласие на съда, да предостави на тях и на техните пълномощници копие на тези документи. Молбите за предоставяне на незаверени копия и преписи от документите по делото не

водят до забяване на процеса. Наред с това те са упражнявали и свои процесуални права. Основният иск по т. д. № 3/10г. е установителен. Установителният иск е открит пред всеки, който има интерес от него. За разлика от конститутивния иск по чл. 74 от ТЗ, при установителния иск такъв интерес имат не само субектите на спорното правоотношение, а всички тези трети, чужди на правоотношението лица, чиито права зависят от съществуването или несъществуването на спорното правоотношение. (вж. проф. Живко Сталев „Българско гражданско процесуално право“ §40.4) С оглед на това с молба от 31. 08. 2010г. избраният изпълнителен директор И. К. поискал да бъде конституиран като трета страна- помагач на ответника в образуваното исково производство. Упражняването на правото да иска да встъпи в процеса като трето лице- помагач на страната на ответника не зависи от основателността на неговата молба. В същото време процесът по обжалване на отказа на съда да го конституира като трета страна- помагач предполага движение на делото до горните инстанции, а това води до отлагане на осъществяването на следващите процесуални действия. По аналогичен начин стои въпросът и с молба на двамата акционери за встъпване в процеса като необходими другари по реда на чл. 215 от ГПК. По отношение на основния иск, който е установителен, качеството на акционери им предоставя правото да искат да встъпят в процеса.

Те разполагат с това право и по отношение на евентуалния иск, който е с правно основание чл. 74 от ТЗ. Според т. V от ТР №1 от 6. 12. 2002г. на ВКС по тълк. дело №1/2002г., ОСГК, докладчик съдията Дария Проданова. В същото време действията по обжалване на отказа на съда да ги конституира като страна в процеса и произнасянето на горните инстанции също удължава времето за разглеждане на делото.

Независимо, че със своите действия страните са допринесли до удължаване на времето за разглеждане на делото, отговорност носи и съда. Действията на съдията- докладчик трябва да организират и обезпечат бързото, икономично и законосъобразно развитие на производството към постановяване на правилно решение. Чрез начина по който организира своите действия съдията- докладчик контролира продължителността на процеса и осигурява своевременното му приключване. Анализът на действията на съдията- докладчик показват, че в случая той е допуснал нарушения на разумния срок за разглеждане и решаване на делото по смисъла на чл. 13 от ГПК и чл. 6 от ЕКЗПЧОС. Общата продължителност между образуването на делото и началото на размяна на книжа, още повече, че тя не е започнала, не удовлетворява изискването за разумен срок.

В качеството си на заместник- председател на ВОС и председател на търговско отделение, както и на съдия- докладчик по т. д. № 3/10г. съдия Маринов е подценил важноста на поставения за разглеждане спор и не е създал необходимата организация за осъществяване на съответните процесуални действия. Наред с това е допуснал хаотичност в действията на участниците в процеса, включително и на неговите собствени.

Спорът се отнася до формирането на органите, капитала и представителството на акционерното дружество, т. е. до обстоятелства, които формират неговата правосубектност. Това са въпроси, които имат огромно значение за функционирането на всяка една фирма. Всяка една неяснота по тези въпроси води до нестабилност на дружеството и има решаващо значение за неговото оцеляване. Именно поради това законодателят е предвидил тези обстоятелства да се вписват в Търговския регистър незабавно. Когато става дума за една от най-големите фирми в страната, която има огромно значение за икономическия оборот и в която работят хиляди хора липсата на бързина и оперативност от съда, може да доведе до последици, които да се окажат фатални за нейното бъдеще.

Въпреки, че делото е образувано на 16. 07. 2010г. и с определение № 1/16.07.2010г. по търг. дело № 1/2010г. съдия Маринов е спрял производството пред Търговския регистър при Агенцията по вписванията по заявления относно решенията на ОСА, проведено на 28. 06. 2010г. до приключване т. д. № 1/10г. с влязъл в сила съдебен акт, той се е произнесъл по исковата молба едва на 26. 07. 2010г.

При постановяване на своето определение от 26. 07. 2010г. съдия Маринов е следвало да посочи изчерпателно нередовностите на исковата молба и да даде указания за тяхното отстраняване. Към исковата молба е приложена квитанция за платена държавна такса в размер на 80 лева. Изводи за необходимостта от плащане на държавна такса в размер на 1360лв. и указания в тази насока е могло да бъдат дадени още тогава. В случая няма да бъде обсъждан въпроса доколко указанието за доплащане на държавна такса в размер на 1360лева, дадено с определение №2317 от 30. 07. 2010г. е съобразено с чл. 3 от Тарифата за държавните такси, които съдилищата събират по ГПК, според който за неоценяем иск държавната такса не може да е по-голяма от 80 лева. Като не е посочил изчерпателно нередовностите на исковата молба още с определение № 2230 от 26. 07. 2010г. съдия Маринов е допуснал неоправдано забавяне на делото.

Съдията-докладчик е бил в редовен платен годишен отпуск от 3. 08. до 03. 09. 2010г. включително. В конкретния случай, той е оставил за втори път исковата молба без движение поради неплащане на държавна такса 2 дни преди да излезе в редовен платен годишен отпуск. Това обстоятелство е довело до допълнително отлагане на датата, на която съдията трябва да пристъпи към размяната на книга.

Исковата молба е подадена на 16. 07. 2010г. Според чл. 367 от ГПК след като приеме исковата молба, съдът изпраща препис от нея заедно с приложенията на ответника, на който указва да даде писмен отговор в двуседмичен срок, задължителното съдържание на отговора и последиците от неподаването на отговора или неупражняването на права. До 1.11. 2010г. съдът не беше изпълнил това свое задължение и не беше изпратил исковата молба на ответника. Следователно три месеца и 15 дни след образуване на делото размяната на книга не е започнала.

Съдията- докладчик е бил в редовен платен годишен отпуск от 3. 08. до 03. 09. 2010г. включително и от 23.09. до 6. 10. 2010г. включително. Продължителността на редовния платен годишен отпуск не може да служи като оправдание за процесуално бездействие на съда по търговски дела.

Според теорията „Действията на съда са винаги дължими даже когато представляват същевременно упражняване на неговите права. Процесуалното бездействие е винаги неизпълнение на негови служебни и процесуални задължения.”(вж.проф. Живко Сталев „Българско гражданско процесуално право”- §53.I.).

Съдията е предприел стъпки по назначаване на особен процесуален представител ad hoc на ответното дружество, защото между дружеството и неговия представител има противоречиви интереси и следователно трябва да се приложи чл.29, ал.4 от ГПК три месеца след неговото образуване. С оглед вида и съдържанието на оспорените решения на Общото събрание на акционерите, още при образуване на делото, съдията- докладчик е следвало да съобрази, че действащият изпълнителен директор, който представлява дружеството, се явява лично засегнат и поради това може и да няма интерес да докаже онези юридически факти, от осъществяването на които следва законосъобразността на взетите от общото събрание решения. Дори и да е допускал, че вписаният изпълнителен директор няма противоречиви интереси с представляваното от него дружество, то след молба Вх. №2 от 28. 07. 2010г., подадена от изп. директор О Тс по ч. т. д. №1 10г. за оттегляне на частната жалба, подадена от И К срещу определението за спиране на процесното вписване, съдия Маринов би следвало да няма никакви съмнения относно необходимостта от приложението на чл. 29 от ГПК. Още повече, че той не само е съдия- докладчик и по ч. т. д. № / 10г. на ВОС, а и лично е написал върху нея разпореждане да се изпрати по компетентност на АС- Варна.

Следователно като заместник- председател на ВОС Марин Маринов не е взел мерки, които да обезпечат ритмичното движение на делото, докато е в платен годишен отпуск, а като съдия- докладчик не е извършил необходимите процесуални действия по начин, който осигурява по- бързото движение на делото.

Предвид изложеното Инспекторатът към ВСС поставя под наблюдение движението на т. д. № 1/10г. по описа на ВОС.

На осн. чл. 58, ал.2 вр. с чл. 54, ал.1,т.2 от ЗСВ, ИВСС дава следните препоръки:

1. При разглеждане на молби за копия и преписи от книжа и съдебни актове, постановени по дела, съдия Марин Маринов и съдия Георги Йовчев са спазват стриктно изискването на чл. 31 от Закона за адвокатурата, чл. 86 и чл. 87 от ПАРОВАС;

2.При произнасяне по въззивни частни жалби съдия Марин Маринов да спазва стриктно чл. 263 и чл. 262 от ГПК;

3. Съдия Марин Маринов да предприеме необходимите мерки за преодоляване на противоречивата си съдебна практика;

4. съдия- докладчикът по т. д. № /10г. да предприеме необходимите мерки за разглеждане и решаване на делото в разумен срок.

5. председателят на ОС- Варна да предприеме необходимите мерки за изпращане на ежемесечни справки в ИВСС относно движението на т. д. №1179/10г. по описа на ВОС до неговото приключване.

Препоръките по т.1- до3 следва да бъдат постоянна практика, препоръката по т.4 следва да се изпълнява до приключване на делото, а изпълнението на препоръката по т. 5 следва да започне в края на м. ноември или най- късно началото на м. декември 2010г.

Копие от становището да се изпрати на жалбоподателите, съдия Марин Маринов и съдия Георги Йовчев от Окръжен съд- Варна, както и на г- жа Вануши Аракелян- председател на Окръжен съд- Варна.

ИНСПЕКТОР:

/С

ОКРЪЖЕН СЪД - ВАРНА

Варна 9000, пл. "Независимост", № 2,
Тел.: 052/622-062; факс: 052/617-953
<http://www.varna.court-bg.org/>

Убвм 1019/10
25.11.2010
експ. Н. Павлов

изх.№ ИП - 1082
22.11.2010 г.
Окръжен съд Варна

ДО Г-ЖА АНА КАРАИВАНОВА
ГЛАВЕН ИНСПЕКТОР
ИНСПЕКТОРАТ КЪМ ВСС
ГР.СОФИЯ

На Ваш изх.№ Ж-01-1019/09.11.2010 г.

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО КАРАИВАНОВА,

Във връзка с препоръки по сигнал с горепосочения номер и препоръки по т.д.№ /2010 г. по описа на ВОС, ТО, на основание чл.58, ал.3 от ЗСВ и чл.58, ал.4 от ЗСВ представям **СЛЕДНОТО**:

1. Приложено, изпращам Заповед №РД-1153/22.11.2010г., с което изпълнявам препоръка по т.5, по начина, който ми е указан и в изпълнение на задълженията си по чл.58, ал.4 ЗСВ.

По останалите препоръки от т.1 до т.4 изразявам следното **СТАНОВИЩЕ**:

По препоръка 1 - съдия Марин Маринов - докладчик по т.д.№ /2010 г. по описа на ВОС, ТО, със свое разпореждане № /07.09.2010 г. е разпоредил Д. Е. и А. М. да получат незаверени копия от исканите от тях документи по тяхна молба.

Предходният отказ по посоченото искане, сочен в становището на Инспектората на ВСС е постановен от съдия Георги Йовчев, като същия е изразил правни съображения за това.

Заместващият съдия е определен със заповед на Председателя на ВОС да замества съдията-докладчик Марин Маринов в периода му на ползван платен годишен отпуск. Мотивът за отказ на съдия Георги Йовчев е факта, че

искането е подадено от процесуален представител, който сочи упълномощаването си от лице без представителна власт, тъй като не е вписано в Търговския регистър, воден към Агенция по вписванията, като Изпълнителен директор.

Следва да се има предвид, че доколкото титулярния докладчик по делото е ползвал отпуск до 05.09.2010 г. /06.09.2010 г. - неприсъствен ден/, произнасянето от 07.09.2010 г. е в първия работен ден на титуляра.

По препоръки 2, 3 и 4 ще се представят **СТАНОВИЩА** на съдиите-докладчици по т.д.№ /2010 г. по описа на ВОС, ТО, като срока за тях изтича на 23.11.2010 г., с оглед датата на връчване на становището на ИВСС /16.11.2010 г./.

Извън фактологията, сочена както по настоящото мое становище, така и по становището на съдиите-докладчици, заявявам, че мой приоритет като Председател на Окръжен съд Варна и като съдия винаги е бил върховенството на закона. В становището на инспектор Светлин Стефанов - инспектор към ИВСС, има фактологични неточности и обстоятелства, които не кореспондират с материалите по т.д.№ /2010 г. В същото време становището и изводите по него се публикуват и мултиплицират публично, включително и медийно, по начин който злепоставя авторитета на съда.

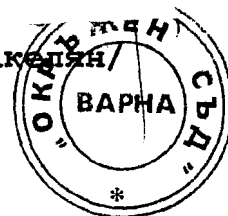
Уважаема г-жо Караиванова,

Инспекторатът към ВСС е орган, който има своя безапелационен авторитет, а посоченото от него - своята изключителна тежест. Ето защо, Ви моля, ако прецените, да разпоредите нова проверка по сигнал вх.рег.№Ж-01-1019/03.09.2010 г., на основание чл.58, ал.3, изр. второ от ЗСВ.

С уважение,

АДМ. РЪКОВОДИТЕЛ-
ПРЕДСЕДАТЕЛ ВОС:

/В. Аракеджян/

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ИНСПЕКТОРАТ КЪМ ВИСШИ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

гр. София 1301, ул. „Георг Вашингтон“ № 17, ет.3-5, тел.факс 989 48 66

Изх.№ Ж-01-1019
Дата 01.11.2010г.

ДО
Г-ЖА ВАНУХИ АРАКЕЛЯН
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА

ДО
Г-Н МАРИН МАРИНОВ
ЗАМЕСТНИК-ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА

Относно: Становище изх.№ ИП-1082/22.11.2010 г.
Възражение изх.№ ИП-1088/23.11.2010 г.

УВАЖАЕМА Г-ЖО АРАКЕЛЯН,
УВАЖАЕМИ Г-Н МАРИНОВ,

В Инспектората към Висшия съдебен съвет постъпиха становище изх.№ ИП-1082/22.11.2010 г. и възражение изх.№ ИП-1088/23.11.2010г., подадени във връзка със становище изх. № Ж-01-1019 от 09.11.2010г. на инспектор Светлин Стефанов. Изразява се несъгласие с някои от развитите от проверяващия орган фактологически и правни изводи. Възражава се срещу част от констатациите, изложени в становището на инспектор Стефанов, които според съдия Маринов са довели до неверни и неприемливи изводи. Коментират се правните проблеми, предмет на производствата по търговските дела, образувани пред ОС-Варна и породилата ги фактическата обстановка, свързана с дружествените правоотношения в „П АД. Излагат се съображения, че публикуването на становището е начин за злоупотребяване на авторитета на съда.

Главният инспектор обсъди постъпилите възражения, първоначалния сигнал на Иг В: К: и адвокат Лг Лг Иг от гр.София от дата 03.09.2010 г., по който е образувана

преписката в ИВСС № /2010 г., данните от предварителното проучване и становището на инспектор Св.Стефанов и установи:

Приема за правилни и обосновани препоръките, дадени на основание чл. 58, ал.2 във връзка с движението на т.д. № 10 г. по описа на ВОС, в кръга на правомощията на Инспектората по чл. 54, ал.1, т.2 от ЗСВ.

Формулираните във възражението въпроси, които се повдигат като спорни, например: дали са налице две идентични искиви молби, по които са образувани две производства; дали са образувани две идентични по своя характер съдебни производства; в какво качество е поискал адвокат Иванов препис от акт на съда и налице е законен интерес на молителя; дали съдът се е произнасял противоречиво по идентични случаи и др.под., не следва да бъдат разглеждани в настоящия отговор, по силата на нормативната забрана на чл. 117, ал.2 и чл. 132, ал.6 от Конституцията. Излишно е да се напомня, че отговорите на тези правни въпроси са стъпки към решаването на правния спор, предмет на съдебното производство, което е от изключителната компетентност на съда. В кореспонденцията между съдебния орган (ВОС) и проверяващия орган (ИВСС), освен че е недопустимо, обсъждането на тези въпроси излиза извън контекста на изложението и измества целта на проверката, която се свежда до **набелязване на адекватни мерки за спазване на разумните срокове по движението на т.д. № /10 г.**

В становището на инспектор Св.Стефанов не се оспорва правото на ползване на платения годишен отпуск на съдия Маринов, нито се поставя под съмнение фактът, че същият е надлежно разрешен от административния ръководител на ОС-Варна. Поради това не е налице необходимост от привеждане на доказателства в тази насока, от представяне на графика на отпуските и заповедите на председателя на съда и т.н. От правно значение за резултата от проверката и направените препоръки, е че в констатациите и изводите е прието, че в качеството си на докладчик по делото, както и на заместник-председател на съда, съдия Маринов е следвало да **предприеме мерки и да извърши необходимите процесуални действия по начин, който да осигури ритмичното движение на делото, независимо от ползването на редовния отпуск.**

Главният инспектор адмирира нагласата на съдия Маринов да спазва основните конституционни принципи, на които е изградено правораздаването, а именно: че съдът е длъжен да спазва само закона, че персоналните характеристики на страните в процеса не са от значение за изхода на спора и че всеки правен субект има право на справедлив и бърз процес. Същевременно не споделя изразеното мнение, че пазарният дял на правния субект в икономиката на държавата не следва да бъде допълнително съображение за стриктното спазване на тези принципи, (в никакъв случай – на тяхното погазване!), в който смисъл са направените внушения в становището на ИВСС. Обръща внимание, че в

случая персоналната характеристика на конкретния субект въвежда допълнителна необходимост от последователното и внимателно прилагане на принципа на върховенството на закона. Познавайки основно дружествените отношения и предмета на съдебните спорове, съдията-докладчик би следвало най-добре да прецени, че и най-незначителните поводи за съмнения за нарушение на тези принципи биха могли да бъдат използвани като аргумент и да подхранват изразените в публичното пространство подозрения за толериране на нечии интереси в процеса. Освен това, главният инспектор поддържа изразеното в становището мнение, че съдбата на няколко хиляди работници и служители, заемащи работни места в дружеството „П...“ АД не може да бъде игнорирана от гледна точка на възможност за пораждаването на остър социален проблем в икономиката на държавата. Затова счита, че тези съображения следва да се разглеждат като допълнителен аргумент в полза на провеждането на безупречен съдебен процес.

Обръщам внимание, че и този въпрос е коментиран във възражението извън вложения смисъл и контекста на становището на ИВСС.

Напомням, че публикуването на становището на Инспектората в публичното пространство, както и на сайта на Агенцията по вписванията, както и позоваването на него, не е резултат от действията на Инспектората. Поради това този процес не може да бъде повлиян, и още по-малко – ограничен в рамките на правомощията на проверяващия орган.

Главният инспектор оценява коректността на предприетите мерки за изпълнение на препоръките за разглеждането и решаването на т.д. № /2010 г. в разумен срок, с издаването на Заповед № РД-1153/22.11.2010 г. на административния ръководител на ОС – Варна, като счита, че с това ще бъдат постигнати целите на извършената проверка.

По изложените съображения, главният инспектор намира, че не са налице основания за извършване на допълнителна проверка по реда на чл. 56-58 от ЗСВ, както и за промяна в становището на инспектор Св. Стефанов изх. № Ж-01-1019 от 09.11.2010 г.

ГЛАВЕН ИНСПЕКТОР:

АНА КАРАИВАНОВА

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ИНСПЕКТОРАТ КЪМ ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

гр. София 1301, ул. „Георг Вашингтон” № 17, тел.факс 989 48 66

Изх. № Н-13-666

Дата: 12.09.2013г.

ДО
Г-ЖА СОНЯ НАЙДЕНОВА
ПРЕДСТАВЛЯВАЩ
ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО НАЙДЕНОВА,

В Инспектората към Висшия съдебен съвет постъпиха сигнали с вх. с вх. рег. № Ж-13-666/09.07.2013 г., вх. рег. № Ж-13-666/13 от 15.07.2013 г. и вх. рег. № Ж-13-666/13 от 04.09.2013 г., в които са изложени твърдения за действия на съдии от Окръжен съд - Варна, представляващи нарушение на правилата на професионалната етика и обосноваващи изводи за възможен конфликт на интереси.

Предвид изложеното, приложено Ви изпращаме копие на цитираните сигнали и копие на становище на ИВСС, изготвено във връзка с постановените в сигналите проблеми.

Приложение: съгласно текста

ГЛАВЕН ИНСПЕКТОР:

Н. И.

Ана Караиванова/

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ИНСПЕКТОРАТ КЪМ ВИСШИ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

гр. София 1301, ул. „Георг Вашингтон” № 17, тел.факс 989 48 66

Изм. № *ИИ-13-666*

Дата: *12.09.2013г.*

СТАНОВИЩЕ

по сигнал с вх. рег. № Ж-13-666/09.07.2013 г.

от **Весела Николова** – инспектор в Инспектората към Висшия съдебен съвет /ИВСС/, след като се запознах със сигнал с вх. рег. № Ж-13-666/09.07.2013 г., установих следното:

В Инспектората към Висшия съдебен съвет е постъпило „отворено писмо” от г-н **Н. Х.** и г-н **А. Д.** – изпълнителни директори на „ЕАД, със седалище и адрес на управление: гр. Търговище, , партерен етаж. Писмото е депозирано от адв. **Р. М.** /в качеството ѝ на пълномощник/ и е адресирано още до министъра на правосъдието, председателя на Върховния касационен съд и главния прокурор на Република България. С вх. № Ж-13-666/12.07.2013 г. в ИВСС е постъпил сигнал с идентично съдържание, изпратен по компетентност от Окръжен съд – Варна. С вх. № Ж-13-666/13 от 15.07.2013 г. и вх. № Ж-13-666/13 от 04.09.2013 г., и двата по описа на ИВСС, са депозирани допълнителни сигнали от същите жалбоподатели.

В сигнала от 09.07.2013 г. се развиват оплаквания срещу съдия **Цвета Павлова** – докладчик по т. д. № */2013* г. на Окръжен съд – Варна. Обосновават се основания за извършване на проверка по посоченото дело посредством съображения, че производството „е обект на задкулисно манипулиране от страна на съдебния състав” още в предварителната фаза на процеса. Конкретизират се обстоятелства по съществуването на правния спор относно представените от ищеца доказателства и се поддържат изводи за „изфабрикуване” на делото от страна на ищеца.

Излагат се изключително подробни факти, от които става ясно, че съдебният състав е отхвърлил релевантни за процеса на доказването искания на настоящия жалбоподател с определение по чл. 140 от ГПК от 04.07.2013 г. Изразява се становище за предубеденост и преднамереност на съда, целяща да предопредели изхода на делото. В тази връзка се сочат обстоятелствено и доводи за незаконосъобразност на мотивите, с които съдебният състав е оставил без уважение направените процесуални искания относно доказването.

Изводите си относно съдия Цвета Павлова жалбоподателите обосновават допълнително с факти, свързани с друго производство - т. д. № 1473/2011 г. на Окръжен съд – Варна. Твърдят, че това дело се намира в преюдициална връзка с т. д. № 1/2013 г., доколкото предметът му включвал изследване на въпрос, отнасящ се до процесния кредит по последното дело. Считат, че това обстоятелство е основание съдията да се отведе от разглеждането на т. д. № 1/2013 г., предвид факта, че е формирала вече убеждението си като се е произнесла преди това по въпрос, свързан със спорното право.

От данните, които жалбоподателите установили при извършено от тях проучване, ставало ясно, че съдия Цвета Павлова е взела участие по т. д. № 3/2011 г. в нарушение на случайния принцип. Отделно от това сочат, че след като постановила съдебно решение по това производство на 23.05.2012 г., безпрецедентно провела две поредни открити съдебни заседания на 12.06.2012 г. и на 10.07.2012 г. В подкрепа на това към сигнала си прилагат копие на съдебно решение, постановено на 23.05.2012 г., и копия на протоколи за открити съдебни заседания, проведени на 12.06.2012 г. и 10.07.2012 г. във връзка с молби по чл. 151 от ГПК. Изложените факти мотивирали страната да депозира молба по чл. 22, ал. 1, т. 6 от ГПК за отвод на съдия Цвета Павлова от разглеждането на т. д. № 1/2013 г. на Окръжен съд – Варна. Подчертава се, че искането за извършване на проверка е съобразено изцяло с факта на висящност на процеса в неговата подготвителна фаза и „не се търси въздействие върху формирането и изграждането на убеждението на съда”. Същото целяло единствено извършване на проверка дали са спазени процесуалните гаранции, имащи за цел да осигурят обективно правораздаване в условията на състезателния исков процес.

С допълнителен сигнал от 15.07.2013 г. се настоява при извършването на проверка относно дейността на съдия Цвета Павлова да бъде разпоредена и проверка по обстоятелства, станали допълнително известни на жалбоподателите.

Съгласно информация, която получили в резултат на извършено частно разследване, част от съдиите на Търговско отделение на Окръжен съд – Варна били „скъпи гости” на имение шато, собственост на Ил Стоян Илков, находящо се в село „Свети Георги”, община „Свети Георги”, област „Варна”. Част от гостуващите били Марин Маринов - заместник-председател на Окръжен съд – Варна, съдия Георги Йовчев, съдия Цвета Павлова и съдия Дарина Маркова. Считат, че тези факти имат отношение към резултатите по дела, разгледани от изброените съдии в качеството им на докладчици.

Със сигнала, постъпил в ИВСС на 04.09.2013 г. е представена молба с искане за спиране на производството по т. д. № 1/2013 г. на Окръжен съд – Варна при условията на чл. 229, ал. 1, т. 4 от ГПК, депозирана и по делото. Отбелязва се, че поредното писмо е информация относно предприетите процесуални действия. Със същото се допълват доводите за съществуващ предварителен сценарий за приключване на делото и провеждане на „наказателна акция” спрямо ответника, обосновани с очаквания от страната резултат по молбата им, а именно, че съдебният състав ще остави без уважение направеното искане за спиране на съдебното производство.

От оплакванията, развити подробно в сигналите до ИВСС, се установява, че основните съображения на жалбоподателите са свързани с производството по т. д. № /2013 г. на Окръжен съд – Варна. От същите става ясно, че засягат съществуването на правния спор, отнасят се до независимата преценка на съда относно допустимостта и относимостта на доказателствените средства, които се сочат във фазата на събиране на доказателствата, както и до законосъобразността на постановения съдебен акт в тази връзка. От такова естество са и съображенията на жалбоподателите срещу евентуалния отказ на съда да уважи искането, направено на основание чл. 229, ал. 1, т. 4 от ГПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 54 от Закона за съдебната власт, регламентираща изчерпателно правомощията на ИВСС, е видно, че органът може да извършва проверки, свързани с организацията на административната дейност на съдилищата, прокуратурите и следствените органи, както и проверки по образуването, движението и приключването на делата в законоустановените срокове. Анализът на цитираната норма сочи, че Инспекторатът към ВСС не може да взема отношение по проблеми, засягащи съществуването на правните спорове, събирането на доказателства и преценката на съда относно тяхната допустимост и относимост към спорното право. По тези съображения и доводите, които се сочат по отношение законосъобразността на съдебния акт, с които докладчикът се е произнесъл по исканията във връзка със събирането на доказателства, не могат да бъдат проверявани от ИВСС. Поставените проблеми, включително и въпросите относно резултата по молбата по чл. 229, ал. 1, т. 4 от ГПК, засягат независимостта на вътрешното убеждение на органите на съдебната власт при осъществяване на правораздавателната им дейност, гарантирана законодателно с разпоредбите на чл. 3 от Закона за съдебната власт и чл. 132а, ал. 6 от Конституцията на Република България, които правят намесата на ИВСС относно тази част от оплакванията правно недопустима. Макар и изрично в жалбите, постъпили в ИВСС, да се акцентира, че целта на оплакванията не е да се въздейства върху изграждането на убеждението на съда /предвид фазата на която се намира процесът/, релевирането на факти относно преценката на съда по доказателствата и адресирането им до органи, имащи отношение към дейността на съдебната власт, постига именно този резултат. Евентуалните пропуски на съдебния състав при събирането на доказателствата ще намерят отражение в качеството на съдебното решение по спора, подлежащо на институционален съдебен контрол.

По изложените по-горе доводи ИВСС не може да формира официално становище, както и да предприема действия, свързани с проучването и на въпроси, обосноваващи наличието на конфликт на интереси, в частност наличието на такъв относно съдия Цвета Павлова. С оглед изнасянето на такива данни, копие от сигналите ще бъдат изпратени до Висшия съдебен съвет на вниманието на комисията "Професионална етика и превенция на корупцията" и на „Комисия по предотвратяване и установяване на конфликт на интереси, и взаимодействие с Инспектората към ВСС”.

Твърденията относно обстоятелството, че съдия Цвета Павлова е взела участие в разглеждането на т. д. № /2011 г. в нарушение на случайното

разпределение не се подкрепя от факти, които да обосновават възможното допускане на такова нарушение и извършване на проверка. Данните обаче, касаещи приключването на т. д. № /2011 г. на Окръжен съд – Варна и конкретно процесуалните действия на съдия Цвета Павлова, в качеството ѝ на докладчик по делото, са част от правомощията на ИВСС и следва да бъдат обсъдени.

От предоставените от жалбоподателите приложения към сигнала е видно, че с решение, постановено на 23.05.2012 г. по делото, съдебният състав се е произнесъл по претенцията като е постановил краен съдебен акт-решение. От протоколи от съдебни заседания, проведени на 12.06.2012 г. и 10.07.2012 г., става ясно, че участници в съдебното производство са поставили началото на процедура за поправка на съдебен протокол, изготвен във връзка с проведено на 24.04.2012 г. съдебно заседание, в което съдът е дал ход по същество и е обявил делото за решаване. Началото на производството по чл. 151 от ГПК е поставено с молби, които страните са депозирали в период, предхождащ постановяването на крайния съдебен акт. Това обстоятелство е изисквало решаващия състав в случай, че намери, че исканията са допустими и са подадени в законовоопределения срок, да насрочи открито съдебно заседание за тяхното разглеждане преди да обяви окончателното си решение по спора. Решението е последния акт на исковото производство, с който то завършва, което означава, че всички предхождащи го процесуални действия вече са предприети и са приключили. Съдът пристъпва към постановяване на решение след като обяви устните състезания за приключени, от което следва, че всички изявления на страните и техните процесуални искания са валидно извършени и правилно възприети от решаващия съдебен състав. Това е така, защото порочното извършване на процесуалните действия и порочното им възприемане, би засегнало крайните изводи на съда, съобразявайки ги при решаване на спора по същество. С постановяване на съдебно решение по спорното право съдът е приключил производството пред себе си и единствените процесуални действия, които би могъл да извършва след това са тези по уведомяване на страните за това обстоятелство, администрирането на постъпили срещу съдебния акт жалби, както и провеждане на процедурите, регламентирани от чл. 247 до 251 от ГПК - искания за поправка на очевидна фактическа грешка, за изменение на решението в частта за разностите, за допълване на съдебния акт, ако е пропуснал да се произнесе по цялото искане, за обезсилване при условие, че преди да е влязло в сила страните се спогодят, както и за тълкуване на влязло в сила решение, но не и ако то вече е било изпълнено.

Предвид изложеното, липсват основания за извършване на проверка по смисъла на чл. 56 и сл. от Закона за съдебната власт.

Копие от настоящото становище да се изпрати на жалбоподателите, на председателя на Окръжен съд – Варна и на Висшия съдебен съвет.

ИНСПЕКТОР:

Н. И.

Весела Николова/